

РЕШЕНИЕ

№ 6678

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Станимира Друмева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7229** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. В. Т., чрез адвокат М. В., САК, срещу решение от 25.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 112 – ти състав по НАХД 12559 по описа за 2020 г., с което изцяло е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20-4332-013392 от 05.08.2020 г. С обжалваното НП, издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - Г. В. Б., е наложена глоба на С. В. Т. в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП и глоба в размер на 150 лева, и лишаване от право да управлява МПС в срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. По-конкретно касаторът счита, че при изготвяне на решението си, съдът не е взел предвид, че АУАН от 07.07.2020 г. е съставен в противоречие с разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, а именно след изтичане на давностния срок от 3 месеца, започващ да тече от откриване на нарушителя - 06.03.2020 г. Твърди, че е нарушено правилото на чл. 40, ал. 1 ЗАНН. Посочва още, че решаващия състав не е взел предвид, че НП е издадено в нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП. В АУАН, както и в НП не било отразено какво точно не е изпълнил водачът, което нарушавало правото му на защита. Също така в

АУАН и НП не били описани съществени факти, обуславящи наличието на обективни признаци от състава на извършеното административно нарушение, което представлява нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Твърди, че непосочването на съответната буква от чл. 123, ал. 1, т.3 ЗДвП в АУАН и НП представлява нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗАНН. АУАН и НП били издадени при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 чл. 52, ал. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото изложението на фактите не е формулирано изчерпателно и ясно в достатъчна степен. В касационната жалба е посочено, че не е установено деянието да е извършено по несъмнен начин, липсвали доказателства, че лично С. Т. е автор на вмененото му във вина нарушение, както и че фактическият състав на нарушението се явявало недовършено. Приложение намира презумпцията за невиновност по чл. 16 НПК. Отправено е искане за присъждане на направените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 25.06.2021 г. СРС, НО, 112 – ти състав по НАХД 12559 по описа за 2020 г., е потвърдено изцяло наказателно постановление (НП) № 20-4332-013392 от 05.08.2020 г. Г. В. Б. е наложила глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП и глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП. Наказателното постановление е издадено за това, че на 06.03.2020 г., около 13:45 часа, в [населено място], на [улица](„У.“), С. В. Т. управлява личния си товарен автомобил Пежо Партнер, с рег. № СА 2485 ХР и поради неподсигурена маневра - движение на заден ход - реализира ПТП в л. а. О. А. с рег. [рег.номер на МПС] . 2. Водачът не изпълнява задължението си като участник в ПТП, и е извършил: 1) Преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. ПТП, с което виновно е нарушил чл. 40, ал. 1 от ЗДвП 2) при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска, не уведомява службата за контрол, както и не изпълнява указанията ѝ, с което виновно е нарушил чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – Е. П., В. Д., И. И., С. Д. и И. К., извършил е оглед на снимков материал, представен по делото. Приобщени са по реда на чл. 283 НПК писмените доказателства от административно- наказателната преписка. При цялостната служебна проверка, извършена по реда на чл. 314 от НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, съдът не е констатирал основания за отмяна на наказателното постановление, нито допуснати процесуални нарушения. .

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който: 5. наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. Съгласно разпоредбата на чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП, наказва се с глоба 20 лв. водач, който: 11.

нарушава правилата за движение назад.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 112-ти състав, е постановено при неправилно приложение на закона, тъй като съдът необосновано и бланкетно е направил извод, че при издаването на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, общо е прието, че възраженията на жалбоподателя са неоснователни. Този извод е неправилен и в противоречие с безспорно установените данни по преписката. Налице е основание за отмяна на съдебното решение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Касационният съд не споделя мнението на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН, не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП, собственикът се наказва за извършването на нарушението. С. В. Т. е собственик на автомобила, посочен от свидетеля К. като участник в процесното ПТП. Законодателят е въвел презумпция за отговорното за нарушението на ЗДвП лице - физическото лице, собственик на автомобила, като предоставя правото на това лице да се освободи от отговорността като посочи друго лице - водач на автомобила в момента на извършване на нарушението.

От съдържанието на чл.188, ал.1 ЗДвП следва, че правото да се освободи от отговорността е предоставено на физическото лице, собственик на автомобила. Тази разпоредба не въвежда задължение за контролните органи да установяват дали собственикът е бил и водач, за да ангажират отговорността му.

В случая, поради презумпцията по чл.188, ал.1 ЗАНН за административнонаказателно отговорното лице, още на 06.03.2020г. са установени всички данни както за извършеното нарушение така и за отговорното за нарушението лице, поради това от тази дата е започнал да тече срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН за съставяне на АУАН. Фактически след тази дата не са установени нови относими факти и обстоятелства към съставянето на акта. Така, видно от събраните доказателства от първоинстанционния съд и приетата за установена фактическа обстановка, контролен полицейски орган е установил кое лице е собственик на автомобила още на 06.03.2020 г. Другият участник в ПТП, по чието оплакване е съставен АУАН - К., направил снимка с мобилния си телефон на номера на автомобила, който твърди, че е причинил на неговия автомобил ПТП при маневра на заден ход, след което подал сигнал на тел. 112. На мястото на ПТП пристигнали полицейски служители, които съставили съответните документи за ПТП: скица, протокол за ПТП и снели сведения от водача К., който ги чакал на място и им посочил регистрационния номер на другия автомобил, участник в ПТП. Видно от данните по преписката, още на 06.03.2020г. полицейски орган е съставил докладна записка и приложил справка за собственика на автомобила и справка -картон на водача.

При тези обстоятелства, фактът на извършеното нарушение и лицето, отговорно за нарушението и което следва да бъде наказано, съгласно чл.188, ал.1 ЗДвП, са установени от полицейски орган още на 06.03.2020 г., от която дата започва да тече определеният в чл. 34, ал. 1 ЗАНН 3-месечен срок за образуване на

административнонаказателно преследване срещу С. В. Т.. Съдът е приел, че след установяване на другия водач от служителите на СДВР, бил съставен АУАН на 07.07.2020г.

Срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН изтича на 06.06.2020 г., през което време на С. В. Т. не е съставен надлежен акт за установяване на административно нарушение, с който по силата на чл.36, ал. 1 от ЗАНН, да се образува административнонаказателното производство. Актът е бил съставен едва на 07.07.2020 г., в нарушение на чл.34, ал. 1, изречение второ, предл. първо от ЗАНН, поради което проведеното срещу С. В. Т. административнонаказателно производство, е недопустимо. В този случай, административнонаказващият орган е следвало да съобрази това по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН като прекрати административнонаказателното производство, образувано със съставянето на АУАН. Административнонаказващият орган е постановил процесното НП в рамките на недопустимо производство и поради това НП е незаконосъобразно, което първоинстанционният съд е следвало да отмени.

От касатора е поискано на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, в полза на С. В. Т., да бъдат присъдени направените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение. С оглед изхода на делото това искане е основателно. На основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, в полза на С. В. Т., следва да се присъдят разноски в размер от 750 (седемстотин и петдесет) лв. адвокатско възнаграждение, дължими за процесуално представителство пред първоинстанционния съд и 750 (седемстотин и петдесет) лв. – пред касационната инстанция, общо 1500 (хиляда и петстотин) лв. Не е направено възражение за прекомерност на възнаграждението от другата страна.

Въз основа на тези мотиви касационната инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде отменено. Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. - град, XI - ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 25.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 112 – ти състав по НАХД № 12559 по описа за 2020 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 20-4332-013392 от 05.08.2020 г., издадено от началник група ОПП – СДВР, с което на С. В. Т., на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП, е наложено наказание глоба в размер на 20 лева и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 150 лева, и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция“ да заплати в полза на С. В. Т. с ЕГН: [ЕГН], разноски в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

